

«El govern central no vol donar les competències d'ensenyament»

Les Illes Balears són l'única comunitat autònoma amb llengua pròpia diferent del castellà que no ha assumit les competències en matèria educativa. Maria Antònia Munar és la consellera d'Educació i Cultura del govern balear i en aquesta entrevista explica els problemes que provoca aquesta dependència del govern central.

Miquel Payeras

Senyora Munar, ¿com està en aquests moments el tema de les transferències de competències en matèria educativa?

—Nosaltres hem mantingut una reunió amb el ministre, ara fa més d'un any, el maig del 1988, a qui presentàrem un programa per fases d'assumpció de competències, perfectament assumible tant per part nostra com del ministeri. No obstant, després de més d'un any, no hi ha hagut transferència de competències. El calendari que presentàrem és el següent: juny de 1989, transferència d'educació d'adults; setembre 1989, ensenyaments artístics, d'idiomes i inspecció; juny 1990, administració i programes; i pel setembre de 1990, ensenyament no universitari. Aquest calendari proposat per nosaltres, ja hauríem d'haver-lo començat, i no s'ha fet.

—Si aquest programa està aturat, ¿és atribuïble a raons tècniques o polítiques?

—Això s'hauria de demanar al ministre, però jo diria que el govern central no té cap interès a donar les competències en matèria d'ensenyament, això és clar.

—Segons el ministre i el govern central, és un problema que s'emmarca dins de tota la problemàtica de l'ampliació de competències per totes les Comunitats del 143...

—Hi hauria molt a discutir sobre això. En el fons, del que es tracta és d'una qüestió de voluntat política. ¿Que tècnicament hi ha dificultats?, per descomptat que sí, en una transferència d'aquest tipus sempre hi ha problemes, però no crec que siguin ni de bon tros insalvables. Jo crec que amb les transferències es milloraria l'ensenyament per una qüestió d'administració més fàcil, més pròxima i de

coneixement més real de quina és la problemàtica d'aquesta comunitat.

A més, vull dir que nosaltres hem començat d'una forma lògica. No hem demanat que de cop ens donin totes les competències. Sabem que això comportaria uns anys caòtics, que no s'assemblaria tot. Hem començat proposant un calendari progressiu, normal i lògic.

JOAN CELIÀ

L'assumpció de competències està per damunt de partits i d'institucions.

Els hem dit: «vagin donant-nos aquestes transferències, i matèria per matèria ho anirem millorant». I ells no ho han volgut fer. I jo crec que és una equivocació per part seva, perquè es milloraria molt la qualitat de l'ensenyament. I és que l'assumpció de competències és necessària, és positiva per a tots, no només per a un partit o per a una institució... Està per damunt de totes aquestes coses.

—Tenen vostès una certa competèn-

cia sobre l'ensenyament del català, però ¿quina capacitat executiva real tenen?

—Realment cap ni una, perquè encara que sobre el paper es té competència, com que no tenim capacitat d'inspecció, difícilment podem exercir la competència: no sabem quin nivell es dóna, ni com s'aconsegueixen els títols... No tenim cap capacitat de control. L'únic que podem fer, i és el que feim, és intentar incidir sobre el professorat organitzant cursos de reciclatge i que es mentalitzin de la necessitat de fer un ensenyament positiu.

—¿En el cas de tenir les competències assumides, mantindria l'actual sistema d'ensenyament del català o incrementaria les hores, o modificaria d'alguna forma el sistema?

—Primer caldria tenir les competències per a poder conèixer com està exactament el tema. De tota manera jo crec que no és tant una qüestió d'increment d'hores, ja que els alumnes van més aviat carregats d'hores, sinó que es tracta d'una qüestió de qualitat de l'ensenyament. Crec, per tant, que no es tractaria tant d'incrementar el nombre d'hores d'ensenyament del català com d'integrar el català dins l'ensenyament en general, és a dir, que les classes de física, matemàtiques, socials, etc., es fessin indistintament en un idioma i un altre i així hi hauria una autèntica normalització.

—¿Quines possibilitats s'obren amb la nova legislatura?

—Per part nostra hi ha, com he dit, una total disponibilitat. Per part seva s'haurà de veure. Esperem que si hi ha canvis, el nou ministre sigui més donat a la transferència de competències. De tota manera això és una qüestió de govern, i no només del Ministeri d'Educació; estic convençuda que és una qüestió de govern, que no els interessa ampliar les competències. I si a més tornen a tenir majoria absoluta, no hi haurà massa possibilitats que hi hagi canvis.

Si, per contra, fossin necessaris pactes, hi hauria més possibilitats, amb l'acció coordinada amb altres CC.AA., d'aconseguir les transferències. □